

Kiss János agrármérnök (élt: 1938-2019)

Kiss János a karcagi tanyavilágban született, szegény paraszti családban. 5 lánytestvér mellett Ő volt a hatodik fiú. Életét jelentősen meghatározta, hogy középiskolás korában, kamaszként részt vett az 56-os forradalomban. Jutalomból kicsapták a karcagi gimnáziumból, és rövid időre börtönbe került. Középiskolai tanulmányait csak kerülő úton tudta folytatni, miközben rövid ideig bányászként és segédmunkásként is dolgozott. Alföldi parasztfiúként mindig is vonzotta a termőföld művelése és az állatok tartása, ezért szinte kézenfekvő volt, hogy mezőgazdaságot válassza életpályaként. Ehhez először a karcagi mezőgazdasági technikumban szerzett középfokú mezőgazdasági végzettséget. Gyakornoki éveit követően a Karcagi Mezőgazdasági Kutatóintézetben helyezkedett el, ahol tudományos segédmunkatársként dolgozott. Itt ismerkedett meg az agro melioráció gyakorlatával. Rizstelepek tervezésében, az alföldi vízrendezési feladataihoz kapcsolódó szakmai munkákban vett részt. Közben a Debreceni Agrártudományi Egyetem levelezőszakán agrármérnöki, később öntözéses és talajvíz-gazdálkodási szakmérnöki diplomát szerzett. Ez teremtette meg számára a belépési lehetőséget a nagybetűs mezőgazdaságba. A Hortobágy szélén található kisfaluba, Nagyivánra került, ahol a helyi termelőségvetkezeten dolgozott főagronómusként. Itt szerzett gyakorlatot a nagyüzemi mezőgazdasági technológiák alkalmazásába, a gyenge természeti adottságok termőre fordításába. Ezt Ráckeve követte, ahol az ország egyik legjelentősebb mezőgazdasági üzemében lett mezőgazdasági főmérnök. Nem fékezett. 5 évvel később, egy rövidebb lórévi kitérőt követően ezért Kiskunlacházára került, ahol az akkor éppen nehézségekkel küzdő Kiskun termelőségvetkezet elnöke lett. Néhány év megfeszített munkával sikerült jó szakmai csapatot összeállítania, és a termelőségvetkezet gazdálkodását konszolidálnia. Ez tette lehetővé, hogy a termelőségvetkezet a Rendszerváltást követően tőkeerős mezőgazdasági vállalkozásként folytathassa munkáját, egészen a nyugdíjazásáig. Első házasságából két fia, és egy leányunokája született. Az élet úgy hozta, hogy az ötvenedik évébe hajolva szeretett élettársával új életet kezdett. Ezzel egyben két újabb fiú, és két újabb lányunoka gyarapította a családot. Sajnos ezzel egy időben az egészségi állapota is megromlott, amely élete utolsó éveiben tolószékbe kényszerítette. Elismert szakember volt, ezért juthatott vezető pozícióba, egy olyan korban, amikor a politikai megbízhatóság sok esetben a szakmai érvek elé helyeződött. Szerette földet, a földet értő és művelő embert. Hitvallása és életműve szerint is „hivatásos” mezőgazdász volt.